

Sat på gaden!

Kan det virkelig være rigtigt, at man ikke ønsker andet end jævne tilbud til hjemløse

GADERUMMET
af Preben Brandt

Information 21.-22. juni indeholder en artikel om, at den selvejende institution Gaderummet ved en fogedsag fredag 20. juni er dømt til at blive sat gaden, fordi institutionen ikke vil samarbejde med kommunen. Det første er utroligt nok sandt, det sidste derimod ikke.

Men rigtigt er det, at en lille institution, der tager sig af unge, der har haft det mere

end svært nok i deres liv, bliver sat ud af de lokaler, hvor også de unge bor.

Der er, hvis man har fulgt debatten i medierne, talrige gange blevet henvist til en tilsynsrapport, som kommunens medarbejder har udfærdiget i juni 2006. Det er denne rapport, der er blevet brugt som argument for at gennemføre lukningen. Det er påfaldende, at al offentlig omtale af tilsynsrapporten har drejet sig om seks forhold, som kommunen fandt kritisable. Nogle af disse punkter har ikke været urimelige, men enkelte har været helt og aldeles i modstrid med den idé, Gaderummet havde fået midler fra Social-

ministeriet på. Men Gaderummet har bestemt ikke været uvillige til at debattere forholdene med kommunen. Jeg har selv på Gaderummets vegne fremført et forslag om månedlige møder mellem kommunen og Gaderummet over for socialudvalgets medlemmer. Men kommunen har ikke ønsket at indgå i en sådan aftale.

Måltrettet pædagogik

Men tilsynsrapporten talte også om andet end det kritiserede, men det har aldrig rigtigt været nævnt offentligt. Så nu vil jeg tillade mig den frihed at være lige så ensidig og kun skrive om de andre af tilsynsrapportens vur-

deringer af Gaderummet.

Husk at det er et sted for unge hjemløse, der lige er blevet sat på gaden, når du læser sætningerne i kursiv, som er direkte citater fra tilsynsrapporten. Der står, at der i Gaderummet udføres »et målrettet pædagogisk arbejde, ud fra de principper, der er godkendt på baggrund af. Medarbejderne er engagerede og der drøftes løbende både de pædagogiske og psykologiske metoder i overensstemmelse med de idéer, der er grundlæggende for arbejdet. Videre står der, at samarbejdet med gadesygeplejersken fungerer godt, at der er en god og imødekomende stemning i Gaderummet og at kontakten mellem

medarbejderne og de unge, er respektfuld og tillidsfuld. Og for at dette ikke er nok, at det er en stor del af den pædagogiske metode på Gaderummet, at de unge har indflydelse på deres egen tilværelse.«

Det er sådan et sted, Københavns kommune ikke vil have, sandsynligvis fordi samarbejdet med behandlingspsykiatrien er præget af forskellige holdninger til hvordan psykisk sygdom behandles. Kommunen lægger nemlig væsentlig vægt på et brev fra en psykiatrisk afdeling, der blot meddeler, at man ikke kan etablere et godt samarbejde med Gaderummet og derfor fraskriver sig samarbejdet. Sådan er orden, og

sådan er kommunens beslutning.

Kan det virkelig være rigtigt, at man kaster en god brik i det samlede tilbud til hjemløse i København væk på den måde? At man ikke ønsker tilbud, som er anderledes end det jævne, og det der er masser af? At man ikke har plads til indsats, der går andre veje?

Jeg håber, at der er andre, der har mulighed for og vilje til at hjælpe Gaderummet, så det kan finde husly et andet sted.

Preben Brandt er talsmand for bestyrelsen i Gaderummet og formand for projekt UDENFOR